

Р Е Ш Е Н И Е

гр. ВАРНА, 12.02.2010 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД - ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ в открито публично съдебно заседание на 19.11.2009 година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

И.РАЙКОВ

При участието на секретаря Ал. Т. като разгледа докладваното от съдията търговско дело NO 1072 по описа за 2008 год, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 186 ал. 2 т.1 вр.ал.3 от ЗЗП вр.чл. 379 и сл.ГПК. В исковата си молба ищецът твърди, че в изпълнение на правомощията си по чл. 148 от ЗЗП, КЗП е разгледала в цялост Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи" АД». Твърди, че с решение, прието в т. 3.1 от протокол № 31 от 05.08.2008г. е установено наличието на следните неравноправни клаузи в чл.12, ал.1, т.3; чл.48, ал. 2 и чл.49, ал. 2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи" АД. Заявява, че с писмо с изх. № Ц-00-1761 от 15.08.2008г. КЗП на основание чл.148 от ЗЗП е препоръчала на „Е.ОН България Мрежи" АД да отстрани посочените по-горе неравноправни клаузи. С писмо с вх.№ Ц-00-1761 от 05.09.2008г. „Е.ОН България Мрежи" АД е изразило становище, че клаузи чл.12, ал.1, т.3; чл.48, ал.2 и чл.49, ал.2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи" АД» "не поставят в неравноправно положение потребителите и не накърняват техните интереси", тъй като не са неравноправни клаузи.

Заявява, че клаузата на чл.12, ал.1, т.3 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи" АД » е неравноправна клауза, тъй като дава възможност на разпределителното предприятие, да откаже започването на пренос на електрическа енергия в случай, че потребителят не представи „необходимите документи" . Твърди, че липсата на изчерпателен списък от документи, които следва да се представят пред разпределителното предприятие, дава възможност на същото едностранно и самоволно, да поставя изисквания за представяне на различни документи, поради което

започването на преноса на електричество зависи само от волята на представляващия енергийното предприятие.

По отношение клаузата на чл.48, ал.2 и чл.49, ал.2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи" АД» ищецът твърди, че съгласно чл. 111, буква „б" от Закона за задълженията и договорите – „С изтичане на тригодишна давност се погасяват: б) вземанията за обезщетения и неустойки от неизпълнен договор;". В тази връзка цитираният чл.48, ал.2 представлява неравноправна клауза по смисъла на чл.143, т. 2 от ЗЗП, тъй като ограничава правата на потребителя произтичащи от закон.

Моли, съдът да прогласи за нишожни чл.12, ал.1, т.3; чл.48, ал.2 и чл.49, ал.2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи" ДЦ. Моли, да му бъдат присъдени направените разноски на осн. чл. 78 ГПК.

Ответникът „Е.ОН България Мрежи" АД» чрез процесуалния си представител адв.Д. вписана при ВАК оспорва основателността на иска. Моли, съдът да отхвърли иска и да и бъдат присъдени направените разноски.

За да се произнесе, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия представляват документ издаден от една от страните по договор за доставка на електрическа енергия съгласно чл.91 и чл. 92 ЗЕ

Взаимоотношенията между енергийното предприятие и потребителите са регламентирани в Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "Е. ОН България Продажби" АД и Общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на "Е.ОН България Мрежи АД и трябва да се спазват от двете страни. Видно от разпоредбата на чл. 98, ал. 4 от ЗЕ /в приложимата редакция към ДВ бр. 107/2003 год., отм. ДВ бр. 55/2007 год./, липсата на задължение за приемане на общите условия от потребителите е свързано с влизането им в сила, а не със задължителното им действие по отношение на тях: "Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите". С приемането на новия чл. 98а от ЗЕ /ДВ бр. 74/2006 год., в сила от 01.07.2007 год. /, аналогичният текст на ал. 4 добива друга редакция и смисъл – според съда, въвеждайки нов принцип спрямо определени сделки, сключени при общи условия, различен от този по чл. 16 от ЗЗД и чл. 298 от ТЗ, а именно: "Публикуваните Общи

условия влизат в сила за потребителите, които купуват ел. енергия от крайния снабдител, без изрично писмено приемане". Едва с тази разпоредба ясно и точно се определя моментът, от който общите условия стават задължителни за потребителите – от публикуването, а не от приемането им. Към този момент те вече са влезли в сила, защото не е необходимо изтичане на 30-дневен срок след публикуването им, както е било регламентирано в отменения чл. 98, ал. 4 от ЗЕ.

Правният анализ на действителното състояние на търговските взаимоотношения между търговските дружества и потребителите насочва към съществено противоречие между правни актове със еднаква правна сила – т. е. между разпоредбите на Закона за енергетиката и Закона за защита на конкуренцията.

Съгласно първият нормативен акт, дружествата са длъжни да изготвят договори за доставка при Общи условия, съгласно определени предварително общи условия от секторния регулатор ДКЕР. В изработените и оповестени общи условия задължително се регламентират текстове относно: ред и начин за плащане, обезщетения и други съществени елементи на търговския договор /чл. 14 и чл. 33 от Общите условия на ДКЕР/. Търговските дружества са обвързани с разпоредбите на Общите условия, тъй като не са независими в своето поведение на пазара и поради обстоятелството, че имат един и същ принципал – българската държава.

Безспорно се установява по делата, че КЗП с решение, прието в т.3.1 от протокол № 31 от 05.08.2008 г. е установила наличието на процесите е неравноправни клаузи в чл.12, ал.1, т.3; чл.48, ал.2 и чл.49, ал.2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи“ АД. С писмо с изх. № Ц-00-1761 от 15.08.2008г. КЗП на основание чл.148 от ЗЗП е препоръчала на „Е.ОН България Мрежи“ АД да отстрани посочените по-горе неравноправни клаузи. Въпреки това, ответникът не е изпълнил препоръката на комисията .

Съгласно чл. 143 от ЗЗП неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като условията са изброени в 18 точки към правната норма.

В конкретния случай, съгласно чл. 12 ал. 1 т. 3 от обжалваните ОС, ответникът има право да откаже започването на пренос на ел. енергия, ако потребителят не представил поисканите от „ЕОН България Мрежи“ документи. Налице е липса на конкретен списък от изискуеми документи при представянето на който да са изпълнени изискванията, на които следва да

отговаря потребителят да бъде включен за потребление на ел. енергия. В случая е налице безспорно хипотезата на чл. 143 т. 13 ЗЗП.

В чл.48, ал.2 и чл.49, ал. 2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи ” са предвидени 90 дневни давностни срокове за претендиране на обезщетение от страна на потребителите при неизпълнение на задълженията на ответника. В този случай ответникът неправомерно, в разрез с българското законодателство си е позволил да ограничи правата на потребителите и да дерогира правната норма на чл. 111 б"б" от ЗЗД, съгласно която ясно и точно са определени давностните срокове отнасящи се до предявяване на искове за пълно или частично неизпълнение или неточно изпълнение на договорни задължения. Следователно налице е хипотезата на чл. 143 ал. т. 3 ЗЗП.

Предвид на това, съдът намира че искът е доказан по основание и следва да бъде уважен.

На осн. чл. 80 ГПК ответникът следва да заплати разноски в размер на 1062 лева от които 80 лева в полза на държавата по сметка*** конкуренцията гр.София представляващи разноски вкл. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ :

Прогласява за нищожни чл.12, ал.1, т.3; чл.48, ал.2 и чл.49, ал.2 от «Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи“ АД» ЕИК 104518621 на осн. чл. 143 т. 2 вр. т. 13 ЗЗП.

Осъжда „Е.ОН България Мрежи“ АД ЕИК 104518621 да заплати в полза на държавата по сметката на ВОС сума в размер на 82 лева представляваща дължима държавна такса съгласно Тарифа № 1.

Осъжда „Е.ОН България Мрежи“ АД ЕИК 104518621 да заплати Комисия за защита на конкуренцията гр.София сума в размер на 982 лева .

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването до страните пред ВАПС.

Окръжен Съдия: